

det var en Følge af Beskyttelsen. Derfor mener jeg, at disse Gaardejere, der have faaet deres Jord enten ved Køb eller Arv i Tidsrummet fra 1864 og til henimod Halvfemserne, da de store Ulemper kom, have faaet deres Ejendom under samme Forudsætning som de, der have haft deres Ejendomme før 1864, idet Fredstraktaten havde givet dem en sikker Formening om, at de uhindret kunde benytte deres Jord paa begge Sider Grænsen, og i saa Fald vilde deres Ejendomme ikke være sunkne i Værdi. Dette Løfte blev imidlertid ikke overholdt, og derfor formene de, at det maa være omkring ved det Tidspunkt, da Beskyttelsessystemet i Tyskland kom frem, at Tidsgrænsen maa sættes for Erstatningen. Det vil blive omkring ved Halvfemserne, da Ulemperne bleve saa meget større, navnlig ogsaa paa Grund af Koleraaaret 1892. I Henhold hertil mener jeg, at disse Folk have Krav paa et lille Erstatningsbeløb. Jeg mener, at det er lige saa berettiget, at de faa et Erstatningsbeløb, som at de fik det, der havde Jord før 1864. Disse Folk havde nemlig ikke mindste Anelse om de Ulemper, der vilde komme, idet de troede, at Fredstraktatens Bestemmelser vilde blive overholdte.

Byriel-Jensen: Jeg lagde i mine Udtalelser netop særlig Vægt paa, at Staten var i høj Grad interesseret i, at denne Vej holdtes i forsvarlig Stand paa Grund af Transporten af Skoveffekter fra Statskovene. Men jeg sagde endvidere — og det regnede jeg som en Bigrund og en ikke ubetydelig Bigrund —, at denne Kommune var saa overordentlig daarlig stillet. For nu at belyse dette, mente jeg det nødvendigt at stille den overfor en anden bedre stillet Kommune. Naar man kun har en Indkomst af 107 Kr. pr. Individ i en stor Kommune med de store Vejlængder, der selvfølgelig findes der, er det et Bevis for, at den er daarlig stillet. Den Gang man i sin Tid vedtog Anlægget af en Jernbane i det nordvestlige Jylland, skulde Staten bidrage $\frac{3}{4}$ af Anlægssummen, og det blev netop fremhævet, at det var, fordi denne Egn havde daarlig Raad til at give Halvdelen, som ellers andre Egne i Landet gjorde. Jeg mener, at det samme kan siges overfor en saadan Kommune som denne, og at man godt kan tage et saadant Hensyn her.

Efter de overordentlig velvillige Udtalelser, som ere fremkomne fra den højtærede Minister, og hvoraf det fremgaar, at han allerede har Spørgsmaalet under Over-

vejelse, skal jeg i Tillid til, at disse Overvejelser ville føre til et heldigt Resultat, tage mit Ændringsforslag tilbage.

Formanden: Ændringsforslaget til Betænkningens Nr. 78 er taget tilbage. Ønsker nogen at optage det? (Ophold). Da det ikke er Tilfældet, er det bortfaldet.

Ordføreren (Jens Busk): Den ærede Landbrugsminister har fuldstændig Ret i sine Betragtninger, men da det ærede Medlem for Vejle Amts 6te Valgkreds (Jessen) og jeg ere Lidelsesfæller, idet vi ere de to eneste her, der have dette Grænseværl at trækkes med, kan jeg saa godt forstaa det ærede Medlems Standpunkt. Der er ogsaa i sin Tid fra min Valgkreds kommet Andragende paa Andragende fra Folk, der havde Jord paa begge Sider, om Erstatning. Ministeriet vedblev at sætte sig derimod og Finansudvalget ogsaa, fordi de vidste ikke, hvad Land det kunde tage. Saa gik Minister Hørring ind paa at lade undersøge, hvor mange Lods ejere med Jorder paa begge Sider Grænsen der var fra Vester-Vedsted over til Kolding, og som vare Ejere før 1864. Der blev nedsat en Kommission, hvoraf jeg blev Medlem, saa jeg er fuldstændig inde i den Sag. Daværende Departementschef, senere Landbrugsminister Sehested og jeg fik det Hvert at undersøge, hvor mange Lods ejere med disse Vilkaar der var paa den hele Strækning. Der var 3 i Ribekredsen og navnlig 1 i det ærede Medlems Kreds, en stor Møller, han fik, saa vildt jeg husker, 5000 Kr. Flere var der ikke. Dem var saa Regeringen og Rigsdagen villige til at yde Støtte. De, der ere blevne Ejere senere, og som altsaa kendte Forholdene, var man ikke villig til at give Erstatning, og det vilde ogsaa kunne kræve betydelige Summer. Nu beraabte det ærede Medlem sig paa Fredstraktaten i Wien af 29. Oktober 1864. Traktaten er affattet baade paa Tysk og Dansk, den findes paa Biblioteket, og vi have ogsaa haft den hernede i Salen. Den indeholder ganske vist Paragraffer, der efter min Opfattelse give de paagældende fri og uhindret Adgang til deres Jorder. Men overfor en skarpere Fortolkning, og saaledes som Forholdene ere nu, har det vist sig, at den Opfattelse, vi almindelige Lægfolk have haft, ikke har kunnet holde Skik. Jeg beraabte mig ogsaa paa den Traktat i mange Aar, naar vi havde Andragender fremme. Vi kunne imidlertid ikke blande os ind i et andet Lands Lovgivning, der gør, at